

til en forenings forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Det følger af henvisningen i *stk. 2* til lov om finansiell virksomhed § 347, stk. 3, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger samt foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke foreningen har særlig direkte eller indirekte forbindelse. Der kan f.eks. være tale om et investeringsforvaltningsselskab, en depotbank eller en virksomhed, som efter delegation udfører opgaver for foreningen.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan skaffe sig indseende med transaktioner uden for foreningen, som måtte være af betydning for foreningen eller medlemmerne.

Efter bestemmelsen i § 347, stk. 3, kan Finanstilsynet endvidere uden retskendelse få adgang til disse virksomheder. For så vidt angår forholdet til Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed henvises til bemærkningerne under stk. 1.

Stk. 3 fastslår, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger til bedømmelse af, om aktiviteterne i en given juridisk person er omfattet af tilsynslovgivningen.

Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynet ud over oplysninger fra den juridiske person, der skal vurderes, kan kræve oplysninger af juridiske og fysiske personer, der ikke udøver tilsynsbelagt virksomhed, hvis disse har informationer, som er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, om en (anden) juridisk person udøver tilsynsbelagt virksomhed og således burde have tilladelse fra Finanstilsynet. Oplysningspligten vil ikke være opfyldt, hvis de indsendte oplysninger er urigtige eller vildledende.

Bestemmelsen i *stk. 4*, der er ny, indeholder en udtrykkelig hjemmel til, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger til brug for de i forslaget § 123, stk. 5, nr. 13 og 14, omtalte myndigheder. Forslaget svarer til lov om finansiell virksomhed § 347, stk. 5.

Bestemmelsen er i lov om finansiell virksomhed begrundet i de senere års ændringer i den finansielle sektors struktur med dannelse af internationale koncerner, som medfører et større behov for samarbejde mellem de forskellige nationale tilsynsmyndigheder. Dette giver sig også udslag i den øgede fokus, de finansielle direktiver har på udveksling af oplysninger mel-

lem tilsynsmyndighederne. For foreningernes vedkommende giver bestemmelsen mulighed for at indhente oplysninger til brug for udenlandske myndigheders tilsyn med kollektive investeringsordninger som et led i investorbekyttelsen.

Til § 120

Bestemmelsen er ny for investeringsforeninger. Lov om finansiell virksomhed § 348 indeholder en tilsvarende bestemmelse for investeringsforvaltningsselskaber. Bestemmelsen gennemfører herudover UCITS direktivets artikel 13 b, jf. artikel 5 h.

Stk. 1 har til formål at præcisere, at Forbrugerombudsmanden har mulighed for at anlægge en civil sag, hvis en forening ikke handler i overensstemmelse med god skik. Forbrugerombudsmanden kan efter markedsføringsloven anlægge forbudssager mod foreninger på de områder, hvor økonomi- og erhvervsministeren ikke udsteder regler om god skik.

Finanstilsynet fører tilsyn med regler om god skik udstedt af økonomi- og erhvervsministeren.

Forbrugerombudsmanden har mulighed for at gøre Finanstilsynet opmærksom på konkrete sager, ligesom han kan deltage i Det Finansielle Virksomhedsråds møder, når Finanstilsynet forelægger en sag af principiel eller vidtgående betydning for rådet. Ligeledes har Forbrugerombudsmanden mulighed for at gøre opmærksom på mere generelle forhold i den finansielle sektor som, han finder, er urimelige i forhold til forbrugerne.

Bestemmelsen sikrer, at Forbrugerombudsmanden kan indbringe en sag for domstolene, hvis han i særlige tilfælde måtte finde, at der er behov for et sådant skridt. Det kan for eksempel være tilfældet, hvor Finanstilsynet vælger ikke at tage en sag op, der af Forbrugerombudsmanden vurderes at være af principiel eller vidtgående betydning.

Forbrugerombudsmanden skal ikke behandle konkrete henvendelser fra forbrugere om overtrædelse af økonomi- og erhvervsministerens regler om god skik. Sådanne henvendelser skal behandles ved, at Forbrugerombudsmanden oversender henvendelserne til Finanstilsynet eller henviser forbrugeren til at indbringe sagen for Ankenævnet for Investeringsforeninger, hvis der er tale om en konkret formueretlig tvist mellem forbrugere og en forening. Derimod kan henvendelser fra forbrugere i lighed med oplysninger i pressen, udtalelser fra organisationer og rapporter om det finansielle område danne baggrund for Forbrugerombudsmandens vurdering af, om der bør anlægges en retssag.